

॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥

तद्यथाप्रेक्षमाणानांसूतपुत्रं महारथं ॥ नहन्यात्पाण्डवः संख्येतथानीति विधीयतां ॥ ४५ ॥ ततो द्रौणिः रूपः शल्यो हार्दिक्यश्च महारथः ॥ प्रत्युद्युस्तदा पार्थसूत
पुत्रपरीक्षया ॥ ४६ ॥ आयातं वीक्ष्य कौंतेयं शक्रं दैत्यचमूमिव ॥ बीभत्सुरपिराजेंद्रपंचालैरभिसंवृतः ॥ ४७ ॥ प्रत्युद्ययौ तदा कर्णं यथा वृत्रं शतक्रतुः ॥ धृ
तराष्ट्र उवाच संरब्धं फाल्गुनं दृष्ट्वा कालांतकयमोपमं ॥ ४८ ॥ कर्णो वैकर्तनः सूतप्रत्यपद्यत्किमुत्तरं ॥ योत्स्य स्पर्धत पार्थ न नित्यमेव महारथः ॥ ४९ ॥ आशं
सते च बीभत्सुं युद्धे जेतुं सुदारुणं ॥ सतु तं सहसा प्राप्तं नित्यमत्यंतवैरिणं ॥ ५० ॥ कर्णो वैकर्तनः सूतकिमुत्तरमपद्यत ॥ संजय उवाच आयातं पाण्डवं दृष्ट्वा
गजं प्रतिगजो यथा ॥ ५१ ॥ असंभ्रांतोरणे कर्णः प्रत्युदीयाद्धनं जयं ॥ तमापतंतं वेगेन वैकर्तनमजिह्वगैः ॥ ५२ ॥ छादयामास पार्थोऽथ कर्णस्तु विजयं शरैः ॥
सकर्णं शरजालेन छादयामास पाण्डवः ॥ ५३ ॥ ततः कर्णः सुसंरब्धः शरैस्त्रिभिरविध्यत ॥ तस्य तद्वाघवं पार्थो ना मृष्यत महाबलः ॥ ५४ ॥ तस्मै बाणान् शिलाधौ
ताम्रसन्नाग्रानजिह्वगान् ॥ प्राहिणोत्सूतपुत्राय त्रिशतं शत्रुतापनः ॥ ५५ ॥ विव्याध चैनं संरब्धो बाणेनैकेन वीर्यवान् ॥ स व्येभुजाग्रे बलवान्नाराचेन हसन्निव
॥ ५६ ॥ तस्य विद्धस्य बाणेन कराच्चापं पपात ह ॥ पुनरादाय तच्चापं निमेषार्धान्महाबलः ॥ ५७ ॥ छादयामास बाणौघैः फाल्गुनं कृतहस्तवत् ॥ शरवृष्टिं तु तां मुक्तां सूत
पुत्रेण भारत ॥ ५८ ॥ व्यध मच्छरवर्षेण स्मयन्निव धनं जयः ॥ तौ परस्परमासाद्य शरवर्षेण पार्थिव ॥ ५९ ॥ छादयेतां महेष्वासौ कृतप्रतिकृतैः पिणौ ॥ तदद्भुतं
महद्युद्धं कर्णपाण्डवयोर्मध्ये ॥ ६० ॥ क्रुद्धयोर्वासिता हेतोर्वन्ययोगजयोरिव ॥ ततः पार्थो महेष्वासौ दृष्ट्वा कर्णस्य विक्रमं ॥ ६१ ॥ मुष्टिदेशे धनुस्तस्य चिच्छेदत्वरयान्वि
तः ॥ अश्वांश्च तुरोभह्नैरनयद्यमसादनं ॥ ६२ ॥ सारथेश्च शिरः कायादहरच्छत्रुतापनः ॥ अथैनं छिन्नधन्वानं हताश्वं हतसारथिं ॥ ६३ ॥ विव्याध सायकैः
पार्थश्चतुर्भिः पाण्डुनंदनः ॥ हताश्वात्तुरथात्तूर्णमवपुत्य नरर्षभः ॥ ६४ ॥ आरुरोहरथं तूर्णं रूपस्य शरपीडितः ॥ सनुन्नोर्जुनबाणौघैराचितः शल्यको यथा ॥ ६५ ॥
जीवितार्थमभिप्रेप्सुः रूपस्य रथमारुहत् ॥ राधेयं निर्जितं दृष्ट्वा तावका भरतर्षभ ॥ ६६ ॥ धनं जयशरैर्नुन्नाः प्राद्रवंत दिशो दश ॥ द्रवतस्तान्समालोक्य राजा दु
र्योधनो नृप ॥ ६७ ॥ निवर्तयामास तदा वाक्यमेतदुवाच ह ॥ अलं द्रुतेन वः शूरास्त्रिष्वध्वं क्षत्रियर्षभाः ॥ ६८ ॥ एष पार्थवधायाहं स्वयंगच्छामि संयुगे ॥ अहं पा
र्याह्निष्यामि सपंचालान्ससोमकान् ॥ ६९ ॥